

rättikun, nink es kauple mitte temmaga, sepärrast wöeti kiik temma käest ärra.

Üts tõine tallomees olli ka rahhatenija nink rahhahoitja, nink kui täl 500 höbbe-ruublit koon olli, saiже lina sõbral sedda kuulda, nink sõbber üt-tel mehhe wasta: „Mes sa hoiyat omma rahha la-dikun, sääl ei kaüna temma renti. Ünna mulle sedda rahha hoita. Minna panne sedda omma kauba päle wälja, nink me mul temmasti kasvu saap, sedda tahha ma eggas ajastaja fokkoarwada nink polilde joggada, et ossa kaswust mulle, tõine sulle saap. Om se rahha 10 ajastaiga promis minno käen olnu nink sulle renti kandnu, kül sa sis tuñnet ärra, kas om parremb, weel minno kätte jäätta, ehk minno käest ärrawötta nink eesti koddun hoita.” Se nõuw olli tallomehhe mele pârrast, nink kui temma linna-wori aigo lina tulli, läts temma sõbra pole sisse nink luggi tâlle 500 höbbe-ruublit kätte. Lina sõbber wööt rahha römoga nink meest ausaste wasta, ost mehhe käest liñnu, and tâlle hääd hinda, nink kui mees omma hobbesega sõbra man olli hääd ülespiddamist löidnu, súwva nink juwva nink 2 nakla tubbakut weel melehäás päle sanu, läts mees koo, nink fit sedda ðnne, mes täl olli sanu. Ajastaig läts mõda nink jâlle tulli linna-wori aig kätte. Mees rutto lina sõbra mannu. Parrembat sëpra es wöi olla. Jâlle hä linna-hind, súwva, juwva willand, 2 nakla tubbakut päle kauba, wina ni paljo kui ðige mehhe süddaa kaünap nink perrenai-sele helme-körd koddoo wija. „Kas mo rahha iks weel allal om?” — „Ärra murretago sepärrast! „Kaup josep tâwweste, rahha lät wälja nink tullep kaswuga jâlle sisse. Teno Jummalale, sel ajas-tajal ei olle joht kaibmisi. Sinno rahha om mul ka abbis olnu nink kasvu saatnu, nink seit tullep sinno jaus 10 höbbe-ruublit. Mâtse, siin om rahha, wöotta ärra nink wi koo pârahha päle.” —

„Wei kulla Eßand, mes ma temmasti koddoo wi? „Pârahha om suggise jo ärraniasetu, linna-rahha om mul käen: sellega ma loda läbbiajada. Jägo se rahha ka weel teije kätte hoita.” — „Hä kül, „sõbber. Tullewa ajastaja toop so rahha jâlle 10 ruublit kasvu, nink kui sa sedda renti ka eggas ajastaja mo kätte jättat, nink Jummal ðünistap, sis saat sa kümne ajastaja pârrast omma 500 ruubli eest ülleülide 600 höbbe-ruublit taggas.” — „Mamees olli wâga rahkul, et täl es olle waja, koddun eesti sedda hulga rahha hoita nink et sõbra käen weel piddi 100 ruublit mannu kaswama. Ni sag-gede kui temma lina tulli, teggi temma iks omma sõbraga hääd kaupa, wöeti ausaste wasta nink es mõista tedda kuigi wisil laita. Koddun läts ka temma majapiddamine wâga häste körda, nink rahha tulli paljo sisse nink läts weidi wälja. Temmal olli se nõuw, kui temma Jummala abbiga weel tõist 500 ruublit olles fokko-korjanu, sedda ka jâlle lina sõbra kätte rendi päle anda. Ent kui se rahha koon olli, tulli jâlle tõine mötte. Temma fönnel perrenaisega nink lastega fokko, nink kiik kittiwa sedda nõuwo häás, omma rahha kiik fokko-wöotta, nink sedda tallo assent, kelle eest temma moisahe orjas, se rahhaga herra käest hennele pârrises är-raosta. Kui temma herraga se asja pârrast jutto päle saiже, es olle her ka wasta nink kûsk 1000 höbbe ruublit se ma-jao eest. Ni paljo rahha olli mehhel kül wöimalik wâljapanda, seit 500 ruublit olli täl koddun ladikun, nink 600 piddi temma nûud pea lina sõbra käest sama, seit talsi-pühhi aigo sai 10 ajastaiga täus, et rahha sõbra käen olli. Enne talwiste-pühha läts temma ðige nimmelt jâlle se asja pârrast herra mannu, teggi kauba ärra nink piddi päle pühhi kontrahti teggema nink rahha sisemasma, nink Jürripâival tallo asje tâlle kohto po-